06/05/2020

Έλληνες γιατροί: “Δεν μαρτυρείται μετάδοση νόσου από τη Θεία Κοινωνία”

/ Επικαιρότητα

37 Έλληνες γιατροί που ζουν και εργάζονται στο εσωτερικό και το εξωτερικό ζητούν με επιστολή την οποία έχουν αποστείλει στον Πρωθυπουργό και την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος να ανοίξουν οι ναοί.

Οι γιατροί δεν παραλείπουν να αναφερθούν και στο ζήτημα του Μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας, τονίζοντας:

“Όσον αφορά είδικότερα στη συμμετοχή των πιστών στο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, αυτό είναι θέμα καθαρώς προσωπικό, το οποίο εξαρτάται απολύτως από την πίστη και τη βούληση του προσερχομένου. Άλλωστε, από τη δισχιλιετή ιστορία της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας δεν μαρτυρείται περίπτωση μεταδοσης μολυσματικής νόσου από τη Θεία Κοινωνία”.

Αναλυτικά η Επιστολή αναφέρει:

Οι υπογραφόμενοι ιατροί, λαμβάνοντες υπ’ όψη και τα δεδομένα της επίπτωσης της μόλυνσης, της νόσησης και των επιπλοκών της τελευταίας ίωσης από τον κορωνοιό COVID-19 στη χώρα μας, αλλά κυρίως και τις τεκμηριωμένες θέσεις εξεχόντων Ελλήνων καθηγητών ιατρών του Εξωτερικού και της Ελλάδας, ομόφωνα διαπιστώνουμε ότι πολλά από τα συνεχιζόμενα ίσχύοντα μέτρα είναι δυσανάλογα, υπερβολικά, μεροληπτικά και δυνητικώς επιβλαβέστατα τόσο για την ψυχική υγεία των Ελλήνων, όσο και για τις καταστροφικές συνέπειες επί της οικονομίας της χώρας.

Για τους προαναφερθέντες λόγους εισηγούμαστε προς τον Πρωθυπουργό της χώρας και προς την Σεβαστήν Σύνοδον της Ιεραρχίας της Εκκλησίας της Ελλάδος το άμεσο άνοιγμα και τη λειτουργία των Ιερών Ναών υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

1. Τα υγεινομικά μέτρα (μοντέλα προστασίας), τα οποία λαμβάνονται για την περιστολή της εξάπλωσης του κορωνοιού, να είναι κοινά για όλες τις ομάδες του πληθυσμού και για όλους τους χώρους συνάθροισης του κοινού.

2. Με βάση ορισμένα από τα αποφασισθέντα αναιτιολόγητα και παράλογα μέτρα, όπως η απαγόρευση της κωδωνοκρουσίας, ακόμη και το βράδυ της Αναστάσεως, αλλά και η απαγόρευση της χρήσης μεγαφώνων, δίνεται η εντύπωση ότι η Ορθόδοξη Εκκλησία ευρίσκεται εν διωγμώ. Σημειωτέον ότι στις Ορθόδοξες χώρες στις οποίες οι Ιεροί Ναοί παρέμειναν ανοικτοί (με τις δέουσες υγειονομικές προφυλάξεις), τα κρούσματα της ασθενείας αυτής ήταν σαφώς ολιγότερα έναντι των άλλων κρατών.

3. Η ακώλυτη και ελεύθερη προσέλευση των Ορθόδοξων Χριστιανών στις Ακολουθίες και τις Θείες Λειτουργίες της Εκκλησίας μας επιβάλλεται και απατείται να καταστή άμεσα δυνατή.

Όσον αφορά είδικότερα στη συμμετοχή των πιστών στο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, αυτό είναι θέμα καθαρώς προσωπικό, το οποίο εξαρτάται απολύτως από την πίστη και τη βούληση του προσερχομένου. Άλλωστε, από τη δισχιλιετή ιστορία της Ορθοδόξου Εκκλησίας μας δεν μαρτυρείται περίπτωση μεταδοσης μολυσματικής νόσου από τη Θεία Κοινωνία.

Στη συνάφεια αυτή επισημαίνεται ότι «ειδικοί επιτροπής λοιμώξεων» εκφράζουν μη κατοχυρωμένη επιπολής άποψη έναντι: α) επιστημονικών τεκμηρίων-δεδομένων δημοσιευμένων η υποβληθέντων για δημοσίευση σε έγκριτα διεθνή περιοδικά, τα

οποία βεβαιώνουν την ασφάλεια από τη μετάδοση της Θείας κοινωνίας έναντι λοιμώξεων (πχ., https://stalagmaties.blogspot.com/2020/04/blog-post_18.html) και β) άλλων ειδικών διεθνούς εμβέλειας επιστημόνων, των οποίων φεύ! παραβλέπουν το κύρος και ελληνικά ΜΜΕ με συνοδό αδιανόητη ή παρεκκλίνουσα απουσία αντικειμενικής άποψης.

Ασφαλώς, έχουμε τη βεβαιότητα ότι διαθέτουμε πεπερασμένο επιστημονικό νού και αδυναμία στην περίπτωση της προσέγγισης του υπερφυέστατου Μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας. Αυτό ανήκει στο απροσπέλαστο πεδίο, το οποίο τοποθετείται σε πνευματική νοητική διάσταση πίστεως απαιτώντας διά βίου πνευματική συχνότητα και κοινωνία με συνοδό θεική εμπειρία τύπου “έρχου και είδε”. Εμπειρία που ελευθερώνει, κατοχυρώνει αίσθημα ασφαλείας και βεβαιότητας, ώστε να δικαιολογεί ακόμη και εκφράσεις Ντοστογιέφσκι “θα προτιμούσα να είμαι με τον Χριστό παρά με τη δήθεν αλήθεια”! (ως “αλήθεια” εκλαμβάνεται το αποκύημα της γνωστής “επιστημονικής αποπτωτικής μεθόδου” ψιθυρισμού του τύπου “λέγε, λέγε, λέγε, κάτι θα μείνει”…).

4. Οι πιστοί Ορθόδοξοι Χριστιανοί έχουμε τη βαθειά αισθηση της εγκατάλειψης από την Ποιμαίνουσα Εκκλησία-εκτός ελαχίστων φωτεινών εξαιρέσεων- και την άνευ όρων υποχώρησή της στα αντορθόδοξα κελεύσματα της Πολιτείας. Περαιτέρω, φαίνεται ωσάν να εξέλιπε το διαχρονικό Ομολογιακό και Μαρτυρικό φρόνημα της Ορθόδοξης Εκκλησίας, το οποίο οφείλουν οι Ποιμένες να διαφυλάττουν ως κόρην οφθαλμού! Φοβούμεθα για χειρότερα επακόλουθα στον χώρο της Ορθόδοξης Εκκλησίας, εάν ακολουθηθή από την Ποιμαίνουσα Εκκλησία η ίδια παθητική τακτική!

1. Κουντουράς Ιωάννης, Ομότιμος Καθηγητής Ιατρικής Σχολής Α.Π.Θ.
2. Ελευθέριος Γιαννούλης, Ομότιμος Καθηγητής Ιατρικής Σχολής Α.Π.Θ.
3. Δρ, Μιχάλης Ντουλμπέρης, Ειδικός Παθολόγος / Ελβετία.
4. Δρ. Ιωάννα Τζιβρά, Αναισθησιολόγος / Γερμανία.
5. Ιορδάνης Ρωμιόπουλος, Ειδικός Παθολόγος – Λοιμωξιολόγος, Επ.συνεργάτης Β’ΠΠΓΝΘ Ιπποκράτειο.
6. Δρ. Εμμανουήλ Γαβαλάς, Γαστρεντερολόγος, Κατερίνη.
7. Δρ. Αντώνης Μ. Κυριακόπουλος, BSc(Hons), Dip.LSHTM, MSc, MD/Ph.D. F.I.B.M.S., Πειραιάς.
8. Δρ. Γεράσιμος Τζιβράς, Χειρουργός / Γερμανία.
9. Ευστάθιος Ε. Μπαθρέλλος, Ιατρός Παθολόγος – Δ/ντής ΕΣΥ Γεν. Νοσοκομείου Καρδίτσας.
10. Δρ. Χρήστος Κιοσές, Γαστρεντερολόγος / Ελβετία.
11. Δρ. Σπύρος Ι. Παπαμίχος, Αιματολόγος, Εθνικό Κέντρο Αιμοδοσίας / Αφαίρεσης – Αυστριακός Ερυθρός Σταυρός Βιέννη / Αυστρία.

12. Μαρία Γιαννούλη, Παιδίατρος, Θεσσαλονίκη
13. Ευφημία Λώλη, Ψυχίατρος, Καρδίτσα.
14. Αποστόλης Παπαευθυμίου, Ειδικευόμενος Γαστρεντερολογίας Πανεπιστημίου Λάρισας.
15. Δρ. Παναγιώτης Λάιος, Παιδίατρος.
16. Ιωάννης Α. Μπακάλης, Ειδικός Παθολόγος.
17. Δρ. Ευάγγελος Ι. Καζάκος, Βιοπαθολόγος, Κοζάνη.
18. Παύλος Αναγνώστης, Ειδικός Ωτορρινολαρυγγολόγος / ISP Φωνιατρική. Ψυχίατρος-Ψυχοθεραπευτής Ενηλίκων, εφήβων και παίδων / Ελβετία.
19. Μιχαήλ Σταύρος, Γαστρεντερολόγος / Κύπρος.
20. Γεώργιος Κοτρόνης, Ειδικός Παθολόγος / Λονδίνο.
21. Γεώργιος Σγούρος, Ιατρός Ακτινοδιαγνώστης.
22. Δρ. Δημήτριος Χατζόπουλος, Γαστρενεντερολόγος-Ηπατολόγος, Θεσσαλονίκη.
23. Δρ. Μαρία Τζητηρίδου-Χατζοπούλου, Επικ. Καθηγήτρια Παιδιατρικής-Νεογνολογίας, Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας.
24. Δρ. Σιμελίδης Δημήτριος, Παθολόγος – Διαβητολόγος, Κοζάνη.
25. Μπαντή Θεοδότα, Ρευματολόγος, Κοζάνη.
26. Δρ. Στέργιος Αράπογλου, Χειρουργός, Επιμελητής Α΄ΕΣΥ, Ε’ Χειρουργική Κλινική Α.Π.Θ., ΓΝΘ Ιπποκράτειο.
27. Γεώργιος Τσαπουρνάς, Γαστρεντερολόγος, Θεσσαλονίκη.
28. Μαρία Ποδαροπούλου, ειδικευόμενη Παιδοψυχίατρος Παν. Νοσοκομείου Ζυρίχης.
29. Δημήτρης Μαμόγλου, Καρδιολόγος, Θεσσαλονίκη.
30. Δρ. Παναγιώτα Κυριάκου, Καρδιολόγος, Διευθύντρια ΕΣΥ καρδιολόγος ΓΚΚ Ιπποκράτειο Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης.
31. Δημήτριος Αποστολίδης, Ειδικός Παθολόγος MSC, Βέροια.
32. Ηρακλής Δουκόπουλος, Βιοπαθολόγος, Θεσσαλονίκη.
33. Λάζαρος Μαραντίδης , MSC Δημόσιας Υγείας, Διευθυντής ΕΣΥ Γενικής / Οικογενειακής Ιατρικής, ΠΕΔΥ ΚΥ Λιτοχώρου.
34. Μιχαήλ Δουλγεράκης, Ορθοπαιδικός, Κατερίνη.
35. Δρ. Δημήτρης Τζιβράς, Ορθοπεδικός / Γερμανία.
36. Δρ Ιωάννης Μόσχος, Γαστρενεντερολόγος-Ηπατολόγος, Θεσσαλονίκη.
37. Χαρίλαος Ταλουμτζής, Γαστρενεντερολόγος-Ηπατολόγος, Θεσσαλονίκη.